

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1135

гр. София, 07.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

като разгледа дело номер **734** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на "Ди Ти Ес Груп"ООД срещу Заповед № РА-18-95/11.11.2022 г., издадена от Главния архитект на Столична община, с която е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект „Мобилно търговско съоръжение с предназначение – за продажба на ядки, което се ползва за продажба на сладолед“, разположено до „Езерото“ на територията на ОП "Зоологическа градина - С." за "Група-3, обект-2", с площ от 1,50 кв.м., с административен адрес: [улица],[жк], [населено място]. С жалбата е направено и искане за спиране на изпълнението на посочения административен акт.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, Административен съд София-град взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 57а, ал. 1, ал.3, ал.6 и ал.7 във вр. с чл. 56 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Съгласно чл. 217, ал. 1, т. 11 ЗУТ жалбите срещу заповеди по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ не спират изпълнението на административния акт.

В случая се касае за предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. В тези случаи спирането на предварителното изпълнение се урежда от нормите на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК. При тези хипотези изначално законодателят е преценил важноста на обществения интерес от предварителното изпълнение и затова го е допуснал по силата на закона. Ето защо в настоящия случай не се обсъжда значим ли е и доколко общественият интерес, който законодателят е защитил с предварително изпълнение. За да бъде спряно предварително изпълнение, жалбоподателят следва да докаже значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение, като е негова и тежестта да докаже евентуалното настъпване на тази вреда.

В случая са изложени твърдения, че премахването на обекта ще доведе до погиване на хранителни стоки, невъзможност да се осигурят работни места на четирима души, сред които лице в неравностойно положение, както и един служител в отпуск по майчинство. Посочено е и, че ще се причинят загуби, ако се наложи повторно поставяне на обекта, тъй като отново ще следва да се изгради ВиК и Ел. инсталации след премахването за кратък период от време, предвид предстоящия конкурс; ще се причини и неудобство на посетителите на Зоопарка, изразяващо се в липса на достъп до храна и напитки и разкопаване на пространството около обекта.

Предвид горното съдът приема, че на практика твърдените от жалбоподателя вреди, които ще настъпят от предварителното изпълнение на заповедта, са пряка последица от преустановяване търговската дейност на обекта. Тези обстоятелства, обаче, са взети предвид от законодателя, като с разпоредбата на чл.217, ал.1, т.11 от ЗУТ е даден превес на обществения интерес. Естествена последица на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта за премахване на обект по чл.57а, ал.3 ЗУТ е че търговският обект ще преустанови дейността си, евентуално за търговеца ще настъпят вреди от нереализирана стока, ще се прекратят трудови договори и евентуални клиенти няма да закупуват предлаганите в обекта стоки. Тези обичайни от премахването на преместваемия обект вреди са взети предвид, но в обществен интерес законодателят е преценил, че въпреки евентуалните вреди за търговеца, които обикновено се очакват в нормален случай, следва да бъде уредено предварителното изпълнение на заповедта за премахване. В тази връзка допуснатото по силата на закон предварително изпълнение може по изключение да бъде спряно от съда, ако жалбоподателят твърди и докаже наличие на различни обстоятелства, от които да се заключи, че за него ще настъпи значителна или трудно поправима вреда, извън обичайната такава, която е съобразена от законодателя при уреждане на предварителното изпълнение на административния акт, каквито вреди в случая не се твърдят и доказват. Следва да бъде отбелязано, и че търговецът може да се позовава на вреди, които биха настъпили в неговия патримониум, а не такива които биха настъпили за трети лица - работниците на жалбоподателя и евентуални посетители на зоопарка. Също така, в конкретния случай жалбоподателят не представя доказателства относно вида, количеството и стойността на наличните в обекта хранителни продукти, поради което не може да се направи извод за размера на евентуалната вреда – стойността на продукцията, както и доказателства, че се касае за бързоразвалящи се стоки. Същите аргументи важат и за възражението, че ще се наложи нови разходи за ел. и ВиК инсталация, като последните са по преценка на инвеститора, а и липсват доказателства за техния евентуален размер. От друга страна, при евентуална отмяна на заповедта за премахване, оспорващото лице разполага с изрично уредена законова възможност за възмездяване на реално настъпилите вреди чрез предявяване на иск по ЗОДОВ.

По изложените в жалбата мотиви за спиране на предварителното изпълнение не може да бъде направен извод, че изпълнението би могло да причини на оспорващото лице значителни или труднопоправими вреди. Поради това не са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Ди Ти Ес Груп“ ООД за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № РА-18-95/11.11.2022г., издадена от Главния архитект на Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: